

עלה. קאובוי! הגב הלאומי שלנו פנוי להובלה

גוי גדול

אות הסכה בדיחה. מבין 12 המועמדים האפשריים למינוי הדמוקרטי, הוא עומד במקום ה-12. הגב שלנו נשאר ריק.

א כל לא לזמן רב. גב טוב כזה מוצא לו תמיד את רוכבו. במקום "סקופ" ג'קסון בא "פאט" מונייהאן. את, זה היה איש! אירי אמרי תי גוי שידע ליהנות מן החיים, מן האוכל, מן השתייה, ובעיקר מן הדיבור!

הוא דיבר הרבה, ויפה, ונהנה מכל מילה שהוא אמר. אך ככל שהוא נהנה מעצמו — אנחנו נהנינו. התמוגגנו ממנו יותר! הוא אמר להם בדיוק מה שאנחנו רצונו לומר להם. שהא"ם הוא שמו"ם. ש"הערכים, והרוסים, והקומוניסטים, והכורשים, והאסיאתים, והעולם השלישי, ותאירי רוסים, וביכלל כלם-יכולם מילבד האמריקנים והיהודים — הם צבועים, וגועליים, ומחורבנים. שידעו להם, המנוולים!

בא"ם אין צדק. שולטת בו קבוצת צתיקן, שיש לה רוב אוטומטי! אז צריכים לרפוק על השולחן ולהגיד דברים את האמת בפנים!

אנשים רציניים ידעו, כמובן, שזוהי שטות. תמיד שלט בא"ם רוב אוטומטי. בשנים הראשונות היה זה רוב אוטומטי של האמריקאים, שעשו בא"ם כבתוך שלהם, ואף השיגו את הגושפנקה הרש"מית של הא"ם לצבא האמריקאי במל"ח מתקוריה. בינתיים הגיעו מדינות חדשות רבות אל ביתן-הזכוכית, יחסיהן-חדות חשתנו, ועכשיו יש רוב אוטומטי אחר.

זוהי המציאות, ויש לחסדר עימה. נציג אמריקאי נבון ינמיר את קולו, ירכוש לבבות בדרכי-נועם, ישתדל להרחיק את העולם השלישי מן הסובייטים, ולקרבו אל האמריקאים.

אבל דא איש כמו פאט מונייהאן יוותר על נאום הוצג-לחכות!

ק זדם כל, מפני שהוא כליכך נחנה מעצמו.

שנית, מפני שכל מילה שאמר שודרה בטלוויזיה וברדיו, והלהיבה את היהודים הטובים. הוא התכוון להיעזר בקולותיהם ובכספיהם, כדי להגיע אל הסינאט של ארצות-אברית, כנציג מדינת ג'ורג'יה.

וגם מדינת-ישראל כליכך נהנתה מן היש הזה, עד שהיא העמידה לרשותו את נבה. היא סילקה את הנציג שלה עצמה מדיוני מועצת-הביטחון, כדי שפאט מונייהאן יוכל לייצג שם לבדו את מדינת-ישראל.

ההנאה היתה שדמה, אבל היא עתה ביוקר.

בכמה פליטות-פה מלאות-בזבז הצליח האירי המשגע לקומם נגדו את כל הנציגים האפריקאיים, ובנייהם ידידי-אמריקה מסורתיים, וגם ידידי-ישראל סמויים. הוא ליכד אותם במחנה אנטי-ציוני, אנטי-ישי-ראלי ואנטי-אמריקאי.

למשלה האמריקאית זה נמאס. אין לה צורך בטריטוריה רגשני, מן הסוג הדרוש לישראל. כאשר הגדיש מונייהאן את היסאה וקילקל את יחסייה של ארצות-הברית עם ידידותיה הקרובות ביותר, הוא סולק. איש לא הצטרף על כך, מיכבד יצחק רבין שהצטגם בחברתו ערב סינוקן וחיים הרצוג, בנו של מי שהיה הרב הראשי באירלנד, שי ערך לו הניחה מצולמת.

ד אירי נפל מן הגב שלנו, ובדיוק ברגע הזה הופיע רונאלד ריגן, הפרש מקאלפורניה גבר-התלומות ההוליוודי, חסיד-אומות-העולם, שימלא את המקום הפנוי בליבנו ועל גבנו. C'MON, COWBOY!

הכל נסיון ציני של עסקן שאפתני אך חסרי-כשרון לאמץ לעצמו עניין צדק — חופשי-העלייה מכרית המועצות — כדי לרכב עליו את הכית הלבן, בעזרת הכסף והקרי לות וכלייה-תקשורת של היהודים.

די היה שאיש כזה יגיד כמה מילים טובות על המדינת ועל היהודים. כדי שי נציע לו בשימחה את גבנו הלאומי.

מ ישחו שידם ביוקר עבור התרגיל הזה. לא אנחנו, אלא יהודי ברית-המועצות.

לפני שהופיע הנרי ג'קסון על הבמה, זרמה העלייה מברית-המועצות. לא בר שטף כביר, אך בורם סביר, שניתן היה להרחיבו בהתמדה.

או בא "תיקון ג'קסון". הדיפלומטים הר מיקצועיים בוושנגטון ובירושלים — ידעו שזוהו חומר-נפץ, הלול לפרוץ את הבניין העדין כולו. אבל מי העז להתנגד

מונחת על הכפתור האדום המסוגל להרוג 60 מיליון איש תוך 20 הדקות הראשונות של מילחמת-העולם הסופית. העולם התרבותי גם סולד מן המחשבה שאדם כזה, בעל מגמות כאלה, יתיה מנחיק האומה העומדת בראש הקואליציה הגדולה של מדינות-המערב.

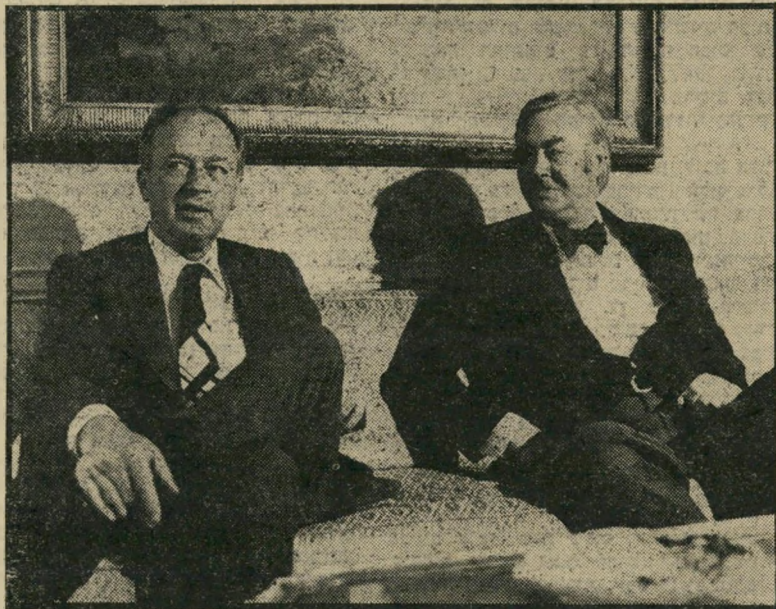
אבל לא אנחנו. אנחנו זקוקים בדיוק לגוי כזה, קשות, אלים, קיצוני.

הגב שלנו פנוי להובלה. שיעטה. אולי יצליח יותר משני קודמיו האחרונים.

פ עם ישב שם הנרי ג'קסון. איזה גבר! איזה גוי! קוואק אמיתי! איך התמוגגו כתבי הטלוויזיה הישראלי לית כאשר הוא הופיע בעדשת מצלמתם! ג'קסון הגיבור, הנואם, הלוחם, אביר ללא חת וללא דומי!

חסיד-אומות-העולם, האיש המסתער ב"חרב שלופה על הענק הרוסי הרשע,

פאט מונייהאן ומעריץ: איזה גבר!

לגוי גדול כזה, שהיהודים מתמוגגים ל-מראהו? תחילה זה הצליח. האיום בתיקון השיג את שלו. הסובייטים רצו בכסף אמריקאי, והם היו מוכנים להתפשר בעניין ההג"ר. בחדר-החדרים, בעבודה סבלנית, התי גבש הסדר סביר.

אבל ג'קסון ישב על הסוס היהיר דן, ודא היה לו כל השק לעצור לפתע, כשהוא נמצא באמצע הדחייה אז הכית הלבן. מה פתאום?

הוא התנגד לפשרה, חיבל בהסדר, דרש עוד ועוד — פתיחת כל השערים, ביטול כל ההגבלות. כלומר: שינוי מהפכני במישטר הסובייטי עצמו. הוא איים על הסובייטים, ירק בפרצופם, בעט בישבנם. עד שזה נמי אס להם.

וכך בכום גרוד אחר, התפוצץ כל העסק. מעיין העליה כימעט נפתם. הקג"ב פרק את השער. היהודים שארו בפנים. הפעילים נדרו לבתי-פלא זמבנות-יריבוז.

זה היה מצער מאוד. אבל היו אנשים בארץ שהצטערו עוד יותר על נפילתו של הנרי ג'קסון. המועמדות שלו לכס השישי

פ עם היתה זו בדיחה אנטי-שמית, שרווחה באירופה:

יהודי אחד גויס לחיל-הפרשים. הוא לא ידע לרכב. בשעת האימונים קיפץ הסוס, ועם כל קפיצה זו היהודי קצת קדימה. לבסוף, כשכבר ישב על ראשו של הסוס הדוהר, הוא צעק: "סרן! תביא לי מהר סוס חדש! הסוס הזה נגמר!"

בימינו, אפשר להפוך את הכרטיז הזה הזאת על הראש. אנחנו, היהודים, רים, מהווים את הסוס.

אנחנו זקוקים לכך שאישוהו גוי ירכב עלינו. אלא שגוי אינו יודע לרכב, וחוא זו כל הזמן קדימה.

כשאנחנו מרגישים כי הגוי ער מר לפול, אנחנו זועקים: "מהר! הכו לנו גוי חדש שירכב עלינו!" השבוע יכולנו לנשום לרווחה. אמנם, גוי אחד נפל. שמו היה פאט מונייהאן. אבל הנה כבר קופץ גוי חדש על גבינו, וחוא מוכן לרכב עלינו במלוא המרץ. שמו רונאלד ריגן.

א זרחי ישראל יכלו לראות השבוע את הגיבור החדש, כחלק מעונג-שבת. הטלוויזיה הכניסה אותו בליל-שבת לתוך כל דירה בישראל.

רונאלד ריגן. גוי גדול. איזה גבר! שליח הטלוויזיה הישראלית ממש התמור גג למראהו. שום בת טיפשי-עשרה לא יכיר לה לתאר את בחיר-ליבה, אליל-הפופ, בתשי סוכת מילולית רגשנית יותר. עורך יומן השבוע הצטרף אף הוא להתמוגגות.

הנה הוא נראה, הגבר היפה, אינדיבידואלי כדומם, הקאובוי הפך לימתי. איזו הופעה! והדברים שהוא אמר, כל מילה זהב!

הנה זה שאמר, מעל המסך הישראלי: דרושה מנהיגות! אייפסר להמשיך ככה! הכל צריך להשתנות! דרוש גבר שייקח את העניינים בידיים!

אלה מילים! הלוואי והיה לנו מין גבר כזה בארץ! שישם קץ לאנארכיה שיטטאט מן הבית הלבן (סליחה, ממישרד ראש-הממ"ש של) את כל העסקנצ'יקים העלובים האלה, ויכניס סדר לברדק!

וחוץ מזה הוא גם אוהב יהודים. מה זה אוהב? משתגע אחריהם! הוא פונה לציבור היהודי, ומבטיח להם שהוא יהיה טוב ליהודים, וטוב לישראל, ויסקל סוף-סוף את הנרי קסינג'ר.

סוכם הכתב הישראלי, בנימה של הערצה כלתי מוסווית: יש אומרים שהוא מצויח לרכוש את לב היהודים.

ר יגן זה של הטלוויזיה הישראלית אינו דומה לריגן של הטלוויזיה האמריקאית, הברטית, הצרפתית או הג'נית.

הם מופיע ריגן אחר לגמרי. רק הפרץ צוף דומה, וגם השערות השחורות (אך הבלתי-צבועות, בבקשה!) המרוחות בשמן. ריגן ההוא אינו אלא ריאקציונר שחור משחור. לא סתם אישי-מין, אלא איש הר ימין וקיצוני. אחד שאינו מאמין בקופות חולים, ובתשלומי-סעד, ובהטלת מס-אמת על אליייהו.

זהו ריגן המתנגד להפשרה תי בינלאומית, שנועדה למנוע שואה גרעינית. ריגן המתנגד לשיחורר הכושבים והנשים. ריגן שהיה — בארץ אחרת ובתקופה אחרת — מרים את ידו וצועק "מוות לחוי דים!"

העולם מתחלחל מן המחשבה שאיש כזה יישב בבית-הלבן, ושהאצבע שלו תהיה